

[H. C. Andersen.]

det er angivet, at Arbejdernes Fællesorganisation har tre bevillinger og Arbejdernes Oplysningsforbund to. Man kan da ikke forlange, at andre mennesker skal vide, at det i virkeligheden er noget andet end den landsorganisation, der nu har søgt en bevilling og fået den. Man støttede sig i filmrådet til, at når der i forvejen var givet to bevillinger til Arbejdernes Landsorganisation, kunne den ikke få den tredje bevilling i henhold til den gældende biograflovs § 2, stk. 3, hvori der står: Ingen kan få bevilling eller godkendelse som leder af mere end eet biografteater. Af dette vil man forstå, at jeg nu må hævde, at der var meget god grund til at stille denne forespørgsel.

Så spørger den højtærede minister: Skal man da ikke administrere, efter gældende lov? Jovist skal man det, det sagde jeg også, og derfor er ministeren fuldkommen på lovens grund. Men havde det nu alligevel ikke været rigtigt, når man ikke kommer udenfor lovens grund, at vise det hensyn overfor flertallet indenfor biografkommissionen at tage en af de enkeltpersoner, som var indstillet — for der var jo også indstillet enkeltpersoner —, og som bevislig var i besiddelse af de egenskaber, man forlanger af den, der skal lede og drive et biografteater. Hvis ministeren havde taget en af dem — jeg kender dem ikke —, så var ministeren alligevel ikke kommet udenfor lovens grund.

Bevillingssystemet skal bevares, siges der. Ja, det er en kendt sag, at vi indenfor vort parti principielt mener, at man skal bort fra bevillingssystemet og lade biografdriften blive fri næring.

Alle de rosende udtalelser, der er kommet om Arbejdernes Oplysningsforbund og dets virksomhed, skal jeg ikke sige noget til, de er rimeligvis rigtige allesammen. Men ifølge hele vor principielle stilling til biografvæsenets ordning i fremtiden må vi mene, at den højtærede justitsminister alligevel her har grebet tingene an på en måde, som kan gøre en kritik berettiget.

Justitsministeren (Steincke): Må jeg blot til den ærede ordfører for forespørgerne sige, at det er rigtigt nok, at der også er nævnt enkeltpersoner. Jeg kan godt sige, at som nr. 1 var, hvis man altså ikke ville tage en

landsorganisation, indstillet direktør Ankerstjerne. Jeg sendte bud efter hr. Ankerstjerne og sagde: sådan og sådan ligger situationen; hvis De har interesse for World Cinema, ønsker at overtage ledelsen af dette teater, så vil jeg meddele Arbejdernes Oplysningsforbund, at det ikke vil få bevillingen, medmindre det antager Dem som leder. Direktør Ankerstjerne gjorde nærmere rede for, hvorfor han ikke, på grund af sit øvrige arbejde, mente at kunne gå ind i dette arrangement. Jeg lægger nu en vis vægt på, at selvom man fra justitsministeriets side giver bevillingen til en landsorganisation eller til andre end enkeltpersoner, så vil man jo altid stille krav om, at den leder, som ansættes, både kontraktmæssigt og på anden måde er stillet således, at det offentlige, at justitsministeriet som ansvarlig for disse bevillinger kan gå ud fra, at teatret vil få en forsvarlig ledelse. Og det er formentlig det, det offentlige er interesseret i.

De andre udtalelser fra den ærede ordfører frister mig ikke til en imødegåelse.

Ordføreren for forespørgerne (H. C. Andersen): Hvilke forhandlinger eller samtaler der er ført mellem justitsministeren og en af ansøgerne, skal jeg slet ikke komme ind på, for det kender jeg ikke noget til (*Justitsministeren* [Steincke]: Jo, nu kender De det!). Ja, nu kender jeg det, men hvilke motiver hr. Ankerstjerne har haft til at afslå at modtage stillingen som leder, kender jeg ikke, og jeg skal derfor ikke udtale mig om det.

Der var et spørgsmål, jeg gerne ville have besvaret, men som ministeren ikke ville ind på, og jeg indrømmer også, at det ligger i periferien af denne forespørgsel. Der står i den gældende biograflovs § 1, at bevillinger skal gives til udnyttelse indenfor et bestemt stedligt område. Hvordan kan man så gå hen og opslå en bevilling ledig til udnyttelse i en anden mands hus uden på forhånd at have talt med ham derom? Det synes jeg ikke er rigtigt.

Justitsministeren (Steincke): Jeg må gratulere den ærede ordfører for forespørgerne til, at han endelig har fundet et punkt, hvor jeg ikke kan stå mig overfor ham. Jeg aner ikke, hvad jeg skal svare dertil, idet jeg går